

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Καὶ ἐν βίῳ ἐν περιδοξος, καὶ Μάρτυσι μέγιστος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, συνων παμμακάριστε, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι, ὅθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως, ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, παρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέων ἔνδοξε, καὶ προεῖλου τὸ θανεῖν διὰ πόθον τὸν ἔνθεον, ὅθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίους ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίζας πανόλβιε, καὶ νῦν ἀνελήλυθας εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολιτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραῖωμα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης μὲ Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ Τὶ τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς σύνηθες.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου ἔχων Ἀκροστιχίδα.

Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' ᾠχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν».

Ταῖς θεῖαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λελαμπρυσμένος, Ἀθλητά, τοὺς πίστει τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν ἄθλησιν, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Σωτήρι, τὸν δι' αὐτὸν καρτερικῶς, θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε πανόλβιε καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη συμπεφραγμένος, τῶν ἀνομούντων, πονηράς, ἀπόσω θωπείας, Ἡσύχιε πανόλβιε ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα, ὄν αἴτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τοὺς ὑμνούντάς σε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφόρε, τῶν διωκτῶν κατεπάλαισας, δυναστείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγαπήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες, καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω, Μάκαρ στέφανον.

Μίαν ἐπιγνοὺς θεότητα, τῆς πολυθείας ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ μαρτυρίῳ ἐλαμπρύνθης, ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀθανασίας γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκύησας, Παναγία, Χριστὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα Ἦχος γ' Τὴν ὡραιότητα

Ἀκαταγώνιστος Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ὅθεν θανατούμενος, ποταμίῳ ἐν ὕδασι, τούτοις ἐναπέπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα, διὸ ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν θεῖαν μνήμην σου Μάρτυς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὄν πάντοτε Ἀγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο, Τί σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶν σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη, σὺ γὰρ εἶ φιλόανθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις».

Γενναιότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ Τυράννω, ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σὲ προστάσσοντι, Ἡσύχιε ἐνδοξε.

Ἰερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους μέγιστε Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Στηριγμὸς σοὶ καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, Παναοίδιμε ὦφθη, ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν, ἀθανασίας γλεῦκος ἀποστάζοντα πάσιν, ὦφθης

παναναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόγευτος.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κυριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Ὁ νοῦς σου τῷ φωτί, τῷ ἀύλω λαμπόμενος, διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὴν πολύθεον πλάνην, Ἡσύχιε μακάριε.

Νοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι, θεοῦμενος ἀθεΐας, Ἀθλοφόρε Παμμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες.

Ἡσύχασας λιπῶν, πολυτάραχον ἄγνοιαν, καὶ εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, τὴν θείαν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον, ὃν ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὴν καὶ Κύριον.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἴωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Ἐψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίφης, ποταμίους ἐν ρεῖθροις Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυς εὐράμενος.

Χειμάρρους σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἡσύχιε, ποταμοῦ ἐν ρεῖθροις, ὃ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξας.

Ἰσχύϊτε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ Πνεύματος, μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεῖς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι.

Θεοτοκίον

Οἰκήσας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγώγια, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σὲ νὺν μακαρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχοι

- Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδου,
- Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγη.
- Δευτερὴ προσέβη Ἡσύχιος ἐν πόλου ὄρμοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι

- Ἄθλου πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,
- Εἰ καὶ μετ εἰρήνης σὲ Χριστὸς λαμβάνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχοι

- Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
- Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχοι

- Μὴ μέλλε, Τρωὰ διε, θνήσκειν ἔκ ξίφους,
- Μὴ μέλλε, καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
- Τομήν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἀθανασία συνθανόντα τὴ πάνυ,
- Πεπέισμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

«Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλώνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακεῖς τὴν τούτου, ἰσχὺν Παμμάκαρ ἐταπείνωσας, κραυγάζων Ἡσύχιε, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρτυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύχιε θεόφρον.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυς, τῶν σῶν ἀγῶνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον θάνατον ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τὴ ἁμαρτία πάντας, ζῶν τεκοῦσα ἀνεζώωσας, διὸ σοὶ κραυγάζομεν, Θεοκυῆτορ Κόρη, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, Ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τὴ καρδία, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Χριστὸν ἔχων συλλήπτορα Ἐνδοξε, καὶ κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω στέφος ἄφθαρτον, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ρεύματα Σοφὴ τῆς ἀθεΐας, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεῖς ἐν ποταμῷ, ἐν τούτῳ ἐδέξω τὸ τέλος ὑμῶν, τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης, βασιλείοις κατέλιπες, ἔνδοξε, διατριβάς τε καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ, τοῦ παντὸς προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον

Ἐρώτατός σε καλεῖ Προφήτης πύλην, ἀδιόδευτον Ἀχραντε, ὁ Κτίστης δι' ἧς διῆλθεν, ὡς μόνος ἐπίστασαι, πάλιν κεκλεισμένην, λιπῶν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἶσω κίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ὁραῖος τῷ εἶδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος, σὺ γὰρ ἀξίωμα καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπὶ κηρον, καὶ μόνω τῷ Χριστῷ ἠκολούθη σας, δήμοις Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφῆ Ἡσύχιε, ἀπωλείας καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτάτως, ζῶην ὅπως κερδήσης τὴν μέλλουσαν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν, ὅθεν σὲ πίστει μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, Θεομάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφη μούντων σου, τοὺς πόνους, τὰ γενναῖα παλαίσματα, καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ τῶν ὅλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων καρδίας, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν, Ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.